

ŠTUDIJSKA IN LJUDSKA
KNJIŽNICA
Trg svobode 1
2250 PTUJ

TALUM, p.o., KIDRIČEVO
2325 Kidričevo

POŠTA SLOVENIJE

03100

Aluminiji

Časopis družbe Talum, d.d., Kidričevo
januar 1998 / številka 1 / leto XXXV

~~Talum, d.o.o., Kidričevo~~
Talun, d.d., Kidričevo

Danilo Toplek

Dne 15.01.1998, je Vlada Republike Slovenije obravnavala oceno ekonomskega položaja proizvodnje aluminija v Sloveniji in program sanacije podjetja TALUM Kidričevo.

Gradivo, ki je bilo pripravljeno za obravnavo na Vladi je jasno pokazalo, kaj je osnovni vzrok za iz leta v leto težji ekonomski položaj našega podjetja: cena el. energije in nerealna cena kapitala! Kljub temu, da smo v celotnem

Kako se bo lastnini Talum

obdobju 1990-1997 plačevali najvišjo ceno el.energije med vsemi elektrolizami v Evropi, smo uspeli poravnati le dobrih 60%, s strani ELES-a prejetih faktur.

Vlada je sprejela sklepe, s katerimi določa način poravnave starih obveznosti za električno energijo, pa tudi obveznosti, ki so nastale iz TALUM-ove zadolženosti do bank (predvsem iz naslova inflacijskih obresti v letih 1988-1990).

Takšna konsolidacija pomeni osnovo in predpogoj za pričetek naslednje faze lastninjenja TALUM-a: pridobitev ustreznega strateškega partnerja, s katerim bo mogoče zagotoviti dolgoročni obstoj in razvoj proizvodnje in predelave aluminija na lokaciji Kidričevega!

Globalizacija je proces, ki poteka praktično v vseh gospodarskih panogah (torej tudi v aluminijški industriji) in se mu ni mogoče izogniti, ne da bi pri tem tvegali hiter propad.

V vmesnem obdobju bo TALUM prešel v 80% lastništvo ELES-a, preostalih 20% pa bo ostalo v lasti SRD in delavcev TALUM-a (kot zamenjava za premalo izplačane plače v letih 1990-1992). To, da nekdo, ki nas je leta in leta izsiljeval z nerealnimi cenami el.energije, s tem povzročal našo zadolženost in izgube v poslovanju, sedaj postane na

osnovi tega 80% lastnik, izgleda seveda na prvi pogled dokaj absurdno in težko razumljivo. Upošteva je nadaljevanje tega procesa - prodaja strateškemu partnerju - katerega osnovna usmeritev pa je dolgoročnost proizvodnje, s tem pa dolgoročnost poslovne povezave z dobaviteljem el.energije ELES-om, pa je ta pot razumljivejša in s strani uprave TALUM-a akceptirana poteza.

Celotni proces lastninjenja TALUM-a bi naj bil kljub predvideni lastniški strukturi pod kontrolo vlade RS (oz. Ministrstva za gospodarske dejavnosti), kar daje manj možnosti za svojevoljno interpretiranje vladnih sklepov in usmeritev, pa tudi za poljubno izbiro poti za njihovo (ne)uresničitev, kar bi bilo glede na dosedanje stanje odnosov med partnerji mogoče pričakovati.

To je pa tudi eden od bistvenih zaključkov delovnega obiska ministra za gospodarske dejavnosti g. Metoda Dragonje v TALUM-u, dne 20.01.1998.

Predsednik uprave TALUM, d.d.
mag. Danilo Toplek, dipl.oec.

Uprava delniške družbe

Delniško družbo vodi uprava v dobro družbo, samostojno in na lastno odgovornost. Uprava ima lahko enega ali več članov. Sestavo in število članov določa statut. Če ima uprava več članov, se eden izmed njih imenuje za predsednika. Če statut ne določa drugače, sprejemajo odločitve soglasno. Vsak član ima en glas. Statut ne more določiti drugače. Če s statutom ni določeno drugače, je v primeru enakega števila glasov odločilen glas predsednika.

Uprava tudi zastopa in predstavlja družbo. Če ima uprava več članov zastopajo družbo skupno, če statut ne določa drugače. Zakon predpostavlja kolektivno zastopstvo. Pomeni, da le vsi skupaj predstavljajo in sprejemajo voljo za delniško družbo.

V primeru skupnega zastopstva učinkuje izjava volje, podana kateremukoli članu uprave, proti družbi kot celoti, če so pooblaščenici vsi skupaj. To pomeni, če sprejme izjavo en član, se šteje, če so skupno pooblaščenici, da so jo sprejeli vsi oz., da jo je sprejela delniška družba. Skupno zastopstvo ni obvezno, velja le, če statut družbe ne določa drugače ali pa če drugače ne odloči nadzorni svet, če ga statut za to pooblašča. Statut oz. nadzorni svet lahko za zastopanje pooblasti le posamezne člane.

Predsednika in člane uprave imenuje nadzorni svet z možnostjo neomejenega ponovnega imenovanja.

Preoblikovanje TALUM-a je končano. Iz družbe z omejeno odgovornostjo (d.o.o.) se je preoblikoval v delniško družbo (d.d.).

Pred nedavnim je TALUM-ov nadzorni svet imenoval upravo družbe.

Predsednik uprave je mag. Danilo Toplek, dipl. oec.

Člani uprave pa so Bojan Žigman dipl.ing., Brigita Ačimovič dipl.psih. in Zlatko Špoljar dipl.oec..

Čestitajmo jim in zaželimo veliko uspeha!

Jožef Slavic

V korak z najboljšimi

Na proizvodno razvojnem področju lahko argumentirano ugotovimo, da smo leto 1997 uspešno zaključili. Podrobnejše informacije o rezultatih so opisane na naslednji strani Aluminija. Značilno za celotno proizvodno verigo od anod, elektrolize, livarne do predelave je, da je v ospredju predvsem kvaliteta dela in kvaliteta rezultatov.

Po lastnih izkušnjah, na osnovi primerjave z ostalimi in upoštevajoč ISO predpise, postopoma prihajamo do pravih kriterijev vrednotenja našega dela. To je velik dosežek, kajti šele na osnovi tako zastavljenih ciljev in konkretnega načina spremljanja rezultatov, lahko odprto in strokovno sklepamo o slabostih in prednostih naše poti. Mehanizem kontrole in vodenja je možno objektivno izvajati predvsem na osnovi računalniškega spremljanja tehnološkega procesa, ki se uvaja na vseh proizvodnih linijah. V ozadju tega programa, poleg tehnologov iz proizvodnje, so najbolj pomembni toda, zaradi narave dela dostikrat zamolčani, strokovnjaki iz informatike in iz skupine za vzdrževanje avtomatskih naprav.

Proizvedene količine primarnega in predelanega aluminija so manjše od pričakovanih. Tu moramo predvsem poudariti, da naši plani pretpostavljajo optimalne pogoje proizvodnje in poslovanja, kar se v praksi, zaradi zunanjih vplivov, žalost malokdaj zgodi.

Proizvodnja anod je poleg vseh težav zadostila potrebe elektroliz. Kvaliteta je v začetku in sredi leta zelo varirala, toda v drugi polovi-

ci leta se je bistveno izboljšala. Količinska odstopanja od plana so v elektrolizah minimalna, redukcije in omejevanja količine energije so zvezda stalnica, ki se je tudi v bodoče ne bomo tako lahko izognili. To, poleg spremembe kvalitete surovin, kljub še tako strokovnemu vodenju elektroliz, ovira optimizacijo tehnoloških parametrov. V livrnah smo v primerjavi z letom 1996 dosegli daleč najboljše rezultate, toda proizvedli smo dobrih 8 tisoč ton manj od plana tako, da nismo izkoristili vseh svojih proizvodnih kapacitet. Tu gre za aluminij, ki bi ga naj kupili in predelali, pa nam tržne razmere niso tega omogočile. Aluminija na evropskem tržišču vedno ni, poleg tega je lani cena aluminija bila obremenjena še z 6% carino. "Letos je na državni ravni ta carina ukinjena," nam je povedal mag. Vinko Fištravec, "zato računam, da bomo lažje prišli do dodatnega aluminija in tako rentabilno izkoristili naše proizvodne možnosti."

V letu 1997 je evidentiranih 24 razvojnih nalog, enkrat več kot leta prej, kar kaže, da smo po zaključku MPPAI-a ponovno oživili razvojno dejavnost. Istočasno s povečanimi vlaganji smo uvedli sistem vodenja razvojnih nalog po principu projektov. Takšen princip izvajanja projektov in spremljanja stroškov je v skladu z ISO standardi.

Vse kaže, da proizvodno in razvojno ohranjamo korak z najboljšimi tako, da lahko mirno sprejememo še tako zahtevnega lastnika, kot je Hydro.

Ivo Ercegovič

Iz Proizvodnje anod

Obvladljivost procesa vedno boljša

Ob zaključku leta 1997 smo pri proizvodnih enotah anode, elektroliza in livarna, želeli izvedeti osnovne značilnosti proizvodnje v preteklem letu. Anode, kot prve v verigi proizvodnje aluminija predstavljajo bistveni element kvalitete dela v elektrolizah, poraba anod pa odločilno vpliva na znižanje stroškov poslovanja Taluma. V zadnjem obdobju je pri proizvodnem procesu, razvoju in doseženi kvaliteti anod opaziti premike na boljše.

Količinska proizvodnja

V DE Proizvodnja anod so v letu 1997 proizvedli 37.694 anodnih kompletov za elektrolizo B in 18.872 anodnih kompletov za elektrolizo C ter gledano v celoti dosegli planirane količine. Da bi zadostili potrebe elektroliz so zaradi podaljšanih remontov (vgradnja novih tehtnic) in neplaniranih izpadov proizvodnje (ti so lani znašali le 4% od skupnega delovnega časa) morali nekaj mesecev deleti s pospešenim ciklusom pečenja in organizirati delo v sobotah. Poleg tega so lani zalili 261 katodnih blokov za elektrolizo B in 133 katodnih blokov C.

Pogoji obratovanja

Kot je za proizvodnjo anod znano, so tudi lani uporabljali različne surovine in sicer dve vrsti koksa in štiri vrste smole. Rezultati kažejo, da tudi v takšnih okoliščinah tehnološko vedno bolj obvladujejo proces. V primerih, da nekatere surovine zelo odstopajo, tako kot se je zgodilo z italijansko smolo, jih utemeljeno zavrnejo. "Pri uskladitvi količin, kvalitete in cen surovin zelo dobro sodelujejo z nabavno službo," pravi vodja DE Edvard Dobnik. Ocenjujejo, da pri naših pogojih dela, tehnološko in kvalitetno najbolj ustrezajo mešanice nemškega koksa in avstrijske smole.

Kvaliteta anod

Glede kvalitete anod predstavlja velik napredek uvedba računalniškega spremljanja procesa, zamenjava dozirnih tehtnic in izločanje finega prahu. Po besedah tehnologa Dragana Mikše so anode po svojih fizikalnokemičnih lastnostih v mejah zahtevane kvalitete. Vsa večja odstopanja po kriterijih proizvodnje anod evidentirajo in izmetne anode ne pustijo naprej v elektrolizo. Tako je zeleni izmet od skupne proizvodnje anod B in C za leto 1997 znašal 0,9 - 1,3%, tehnološki pa 1,4 - 1,7%. Tu vglavnem gre za povečana odstopanja pri gostoti in višinah anod. Pečeni izmet za leto 1997 je znašal 0,6% pri anodah B in nekoliko višji 1,3%, pri anodah C vglavnem zaradi razpok med luknjami.

Do tukaj je vse lepo in prav, toda obnašanje anod v elektrolizah še naprej ostaja ključni problem. V letu 1997 je bilo, v primerjavi s prejšnjim obdobjem, opaziti kvalitetnejše premike posebej v elektrolizi B in zadnje mesece tudi v elektrolizi C. Lahko smo optimisti in to ne brez razloga, ker vlagamo velike napore v

proces in razvoj," pravi vodja proizvodnje blokov Rajko Habjanič. Pozitiven trend kvalitete anod še traja, zato lahko na liniji anode - elektroliza pričakujemo še boljše rezultate.

Ivo Ercegović

Iz Elektroliz

Elektroliza B zaključila 1997 z odlično kvaliteto aluminija - elektroliza C spet "nova"

V elektrolizah je v preteklem letu proizvedeno 74.365 ton aluminija, ali samo za slab odstotek manj od predvidene količine za leto 1997. Odstopanje od planirane količine so direktno ali indirektno povzročili zunanji vplivi: omejevanje toka, redukcija elektrike in nekontinuirana kvaliteta anod. Značilno in najpomembnejše je, da je proizvodni proces v celotnem obdobju potekal pod popolno kontrolo strokovnjakov DE Elektrolize. Torej stabilnost obratovanja ni bila ogrožena.

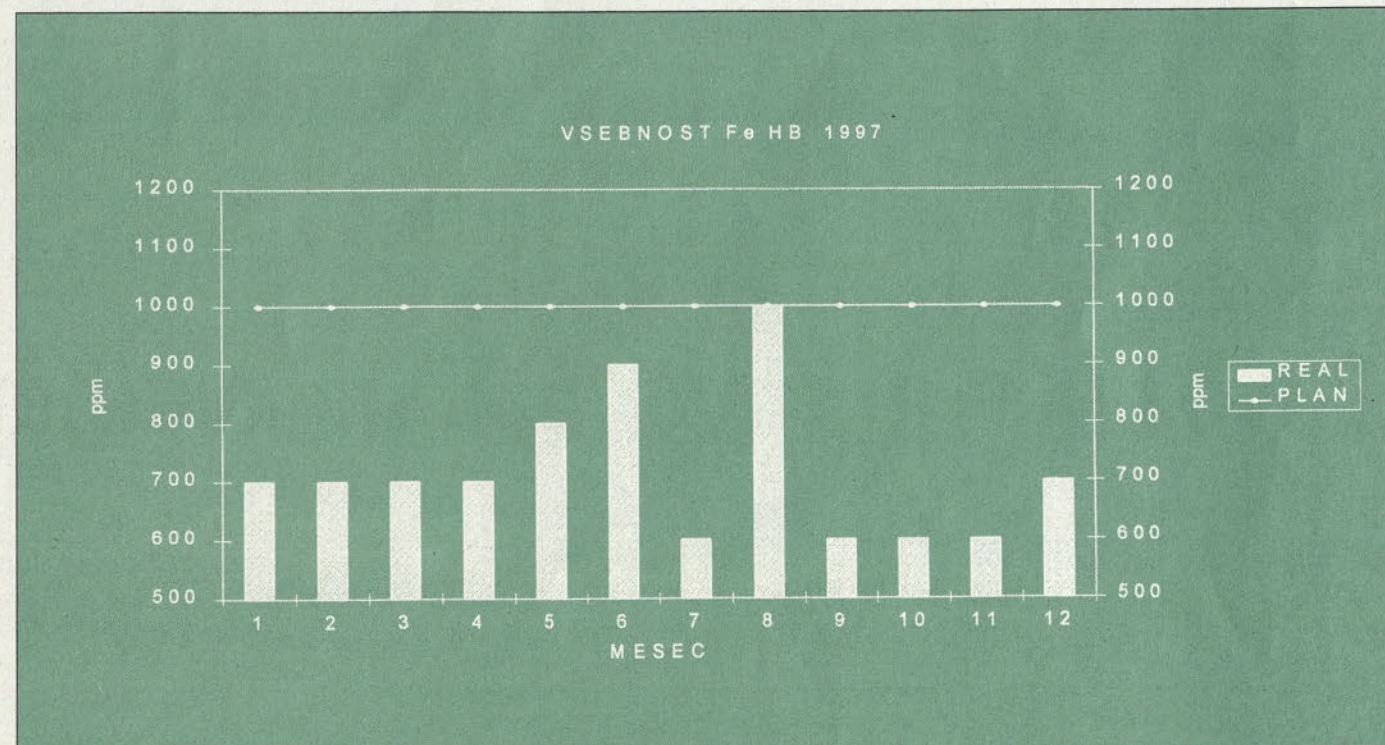
celotne elektrolize C in postopna stabilizacija kvalitete anod. Elektroliza C je spet "nova," ima odlične pogoje dela, čeprav bo letos februarja napolnila 10 let obratovanja. Zlatko Cuš že pripravlja "zgodbo elektrolize C," ki jo bomo lahko čitali v naslednjem Aluminiju. Zgodba elektrolize B ima drugačno sporočilo. Njena življenska doba je omejena, zato se temu že sedaj prilagajajo ko gre za investicije v opremo, ali v ljudi. Znano je, da že dve leti ne nadomeščajo odhajajočih delavcev z "našimi," ampak pogodbenimi tako, da je tam trenutno 30% pogodbene delovne sile. Kot smo videli v poročilu o anodah, je bila kvaliteta anod v drugi polovici prejšnjega leta bistveno boljša tako, da za to obdobje obratovanja elektrolizerji nimajo večjih pripomb. Občasnih redukcij je bilo lani manj kot 1996, toda posledice prejšnjih izklopov so ostale vidne pri rezervoarju kovine v pečeh elektrolize B. Poleg tega je letos zaradi doseganja konične moči bilo več omejevanja električnega toka, kar vedno vrže elektrolizo iz ravnotežja in povzroča določene izgube.

tudi rezultati boljši in obratno. Takšno sorazmerje je bilo za elektrolizo C bolj očitno kot v primeru el. B, ki je na sebe prevzela večji del redukcij in omejitve toka. Povprečna letna poraba enosmerne energije v el. C, 13.360 kWh/tAl ob 94,1% tokovnem izkoristku in 14.600 kWh/tAl ob 86,5% izkoristku v el. B, je realna slika celotnih dogajanj v letu 1997. Vodja el. C Vajda Stanko in procesni tehnolog Vlado Predikaka sta v svojem videnju situacije bila zelo kratka: "Rezultate so vglavnem narekovale anode in od njih bo odvisno obratovanje tudi v letu 1998. Zaključen remont el. C nam omogoča mirno obdobje v naslednjih treh letih."

Vodja el. B Avgust Šibila ima večje skrbi: "Z rezultati ne morem biti zadovoljen. Ob redukcijah smo se morali prilagajati spreminjajoči kvaliteti anod in omejitvam toka. Ob vsaki dopoldanski omejitvi električnega toka v povprečju vzamemo elektrolizi 6-7% energije, posledice so neizogibne. Dogovarjamo se, da se del omejitve prenese na el C ali druge porabnike. Poleg tega nam ogromno časa vzamejo vedno novi pogodbeni delavci, teh bo v naslednjem letu že več kot 40 odstotkov. Človek v pogojih dela el. B mora vizuelno opaziti problem, za to pa rabi dolgoletne izkušnje. Vsakakor sem optimist, anode so že nekaj časa dobre in tudi naši rezultati bodo postopoma bistveno boljši."

"Bistveno je, da smo dosegli cilj za kvaliteto aluminija," pravi Cuš. "Na tem področju so rezultati odlični in v celem letu nismo beležili niti enega dogodka neizpolnjevanja željene kvalitete predanega aluminija v livarno." Pri tem je treba poudariti, da aluminij ni zelo čist samo v el. B (povprečna vsebnost železa 0,07%), ampak tudi v el. C (0,11% vsebnost železa), kar tudi v prihodnosti (brez el. B) omogoča proizvodnjo zlitin in drugih zahtevnih asortimanov.

Na diagramu je čistost prikazana v ppm (700 ppm pomeni 0,07%). Padec kvalitete v avgustu je posledica povišanega

Pogoji obratovanja

Kljub mnogim dosežkom v preteklem letu je na potek obratovanja najbolj vplivalo uspešno dokončanje remonta

Doseženi rezultati

Enaki faktorji, ki so vplivali na količino proizvodnje aluminija, so pogojevali tudi tehnološke parametre obeh elektroliz. V obdobjih normalnih pogojev dela so bili

železa v štirih pečeh, ki so bile remontirane v septembru.

Ivo Ercegović

Iz Livarn

Najboljši proizvodni rezultati v preteklem desetletju

V livarnah je v preteklem letu proizvedeno 86.424 ton aluminija, ali 7.582 ton več kot v letu 1996. Vedno bolj prevladujejo zahtevnejši izdelki, tako smo proizvedli 36.956 ton drogov, 19.368 ton zlitin, 12.887 ton bram, 12.304 ozkega traku, 2.471 ton širokega traku itd. Velikih hlebčkov praktično ni več, T-formatov je bilo samo 12 ton.

Za livarne je kvaliteta dela in s tem kakovost izdelkov še bolj pomembna kot pri anodah ali elektrolizi. Zato nas lahko opogumlja izjava vodje livarn Zvoneta Banka, ki trdi, da so leta 1997 doseženi najboljši proizvodni rezultati v preteklih 10 letih. "Pri tem imam v mislih boljšo organiziranost, urejenost delovnih mest in predvsem zmanjšan kakovostni izmet, ki je lani znašal le 1,7% od celotne proizvodnje. K kakovostnem izmetu je treba prišteti še 5,4% tehnološkega izmeta. Tehnološki izmet je v vsaki proizvodnji nujen, ni

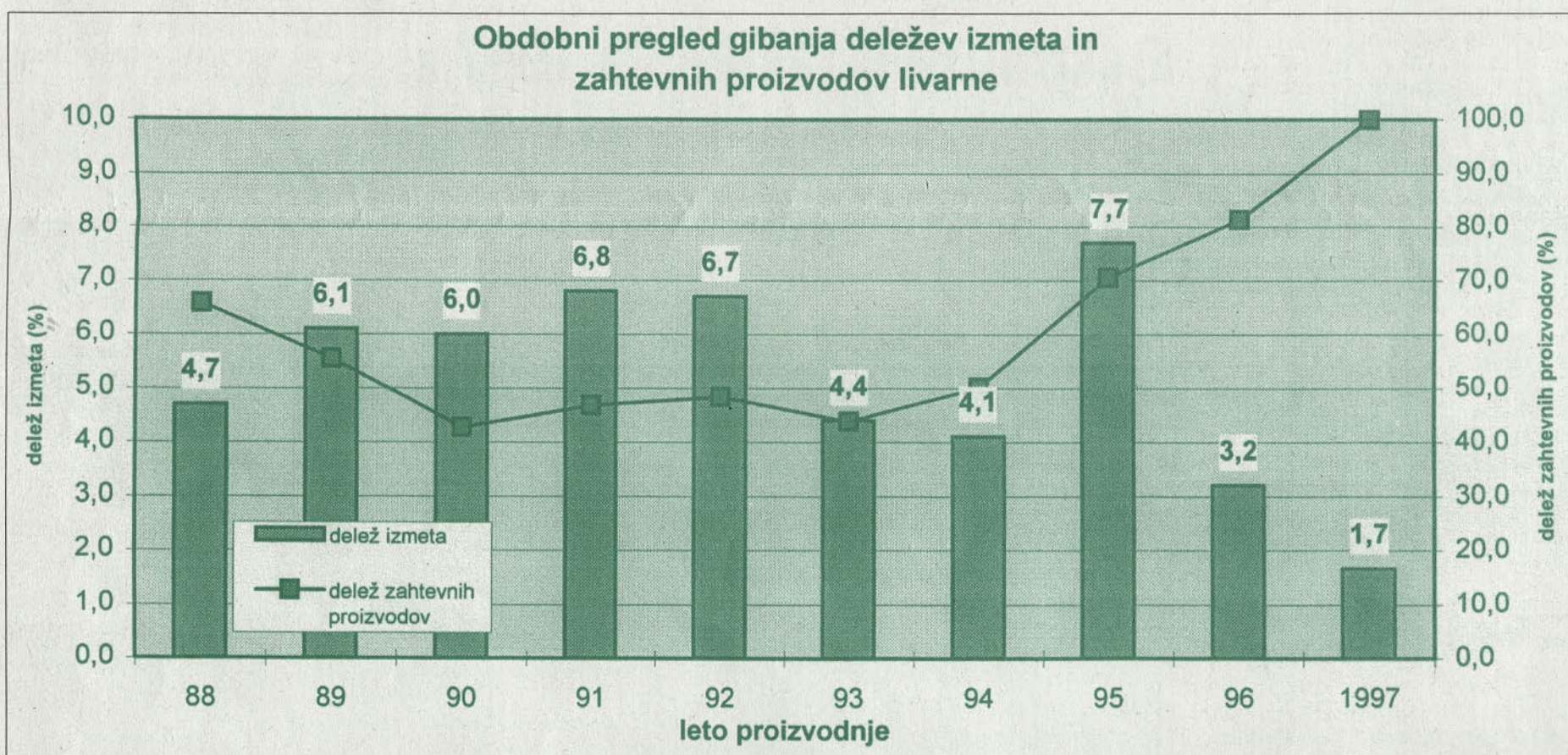
merilo kvalitete dela, stroškovno gledano pa spada v eno kategorijo kot kakovostni. Planirali smo sicer večjo količino, toda zaradi okoliščin na trgu, dodatnih količin aluminija ni bilo možno dobiti." je podrobneje obrazložil Banko. Iz priloženega diagrama je razvidno, kako se je, kljub večji proizvodnji zahtevnih proizvodov, iz leta v leto zmanjševal kakovostni izmet.

Zelo pohvalno je, da so v livarnah skoraj za odstotek znižali odgor aluminija, kar letno pomeni prihranek cca 800 ton

aluminija. Za 800 ton aluminija, pa je v elektrolizah treba krepko garati. Poleg tega je potrebno omeniti, da je s spremembo načina ohlajevanja žindre, ta postala prodajni artikel in to po zelo ugodni ceni.

Ivo Ercegović

Obdobni pregled gibanja deležev izmeta in zahtevnih proizvodov livarne

Iz Predelave

Povečana proizvodnja in kvaliteta izdelkov

Delovna enota Predelava je ena manjših v Talumu. V treh organizacijskih enotah - proizvodnji izparilnih plošč, proizvodnji rondelic in rondel ter proizvodnji orodij - je trenutno zaposlenih 84 delavcev. Končni proizvodi naše enote so rondelice za prehransko in farmacevtsko industrijo in rondelice, ki služijo za dno posod svetovno znanih proizvajalcev ter eno in dvostransko napihnjene izparilniki. Kot servis obema organizacijskima enotama služi orodjarna, ki proizvaja in servisira orodja za proizvodni asortiman.

"Proizvodnja naše delovne enote je izvozno usmerjena, pri čemer je, če upoštevamo vso specifikko, kvaliteta samoumevna, rokov se je potrebno držati, pri celotnem poslu pa odloča cena. Po zmogljivostih se pri proizvod-

nji rondel in rondelic uvrščamo med srednje do velike proizvajalce. Na področju proizvodnje izparilnikov smo manjši", je začel razlagati o svoji delovni enoti njen vodja Milan Tement.

Rondelice za farmacevtsko in prehransko industrijo

Poleg edinega domačega kupca Tuba iz Ljubljane, obvladujemo pri proizvodnji rondelic predvsem zahodnoevropsko

tržišče, kjer se srečujemo z večjimi sistemi, ki v tej branži nekaj pomenijo. Z rondelami smo zastopani pri najbolj znanih firmah kot so Zeppter, AMC, Fischler, Kelomat in drugi. Pri proizvodnji rondelic sodelujemo s firmami, ki

Milan Tement - vodja Predelave aluminija

pokrivajo najzahtevnejša področja predelave rondelic. Tu mislim predvsem na farmacevtsko industrijo, kjer so merila kakovosti izredno visoka, sledi prehrabena industrija in industrija kozmetike.

Na področju izparilnikov smo se v zadnjem obdobju srečali z dvema prelomnicama. Ena od njih je prehod na asortiman enostransko napihnenih izparilnikov, druga izguba nekdanjega jugoslovanskega tržišča. To je narekovalo, da smo se intenzivneje lotili osvajanja nekaterih kupcev na zahodu. Trenutno še ne moremo govoriti o velikih količinah, lahko pa rečemo, da sodelujemo z velikimi sistemi kot je Bosch,

ki ga že redno oskrbujemo, navezujemo pa stike s sistemom AEG in Schmolle.

Načrti za prihodnost

V zadnjem obdobju, predvsem zadnji dve leti, beležimo porast proizvodnje in nasploh potreb po rondelicah in rondelah. Prepričan sem, da se v tej panogi lahko primerjamo z ostalo konkurenco po kvaliteti, glede na organiziranost ter naprave, pa prav gotovo tudi po produktivnosti. Glede na dosežene rezultate načrtujemo povečanje proizvodnje po stopnjah od letošnjih 6200 ton na 7500 ton

rondelic in rondel v letu 98/99 oziroma 10 tisoč ton do leta 2000.

Na področju izparilnikov so se skoraj vsi naši kupci preusmerili v porabo skoraj izključno enostransko napihnenih izparilnikov, zato bo v predelavi potreben investicijski vložek v vrednosti dva milijona mark, kar nam bo omogočilo, da bomo pokrili celoten asortiman naših kupcev in tako povečali količino enostransko napihnenih izparilnikov na okoli 2000 ton.

Merilo našega dela: cena izdelka naproti lastni ceni in konkurenci

Danes si lahko zelo uspešen tudi, če proizvajáš zelo enostaven proizvod, le da uspeš pri tem ustvariti bistveno večji ostanek od vse konkurence.

Mi se pojavljamo na koncu verige, zato bi morali zelo dobro poznati utrip kupcev na tržišču. Pri konkurenci pa so pomembne tri stvari, ki sem jih že omenil: kvaliteta, dogovorjeni rok, ki ga je treba upoštevati in cena.

Lahko rečem, da kvaliteto obvladujemo, čeprav boste slišali tudi za kakšne reklamacije, ki jih je razmeroma majhno število oziroma se giblje pod povprečjem v tej branži. Če analiziramo reklamacije, lahko vidimo, da smo nekatere uspeli opravičiti oziroma dokazati, da ne izvirajo iz Taluma, ampak jih naredi kupec pri predelavi.

Zanimivo je, kako nekatere velike tuje firme (ki obvladujejo sistem kakovosti in posedujejo certifikat za obvladovanje sistema kakovosti), gledajo na napake. Ugotavljajo namreč, da rekord ni osvojen, če je

odstotek napak najnižji oziroma nič, kajti vsak odstotek, ki gre proti ničli, podražuje proizvodnjo. Tudi sam menim, da težiti k ničli ne sme biti glavni in edini cilj. V vsakem primeru pa manj kot pri konkurenci

Vsaka proizvodnja ima tudi izmet

Te količine so pri naši proizvodnji rondelic in rondel majhne, saj jih obvladujemo tudi zaradi sistema zagotavljanja kakovosti. V proizvodnji izparilnikov pa je prav zaradi enostransko napihnenih nekoliko več težav. Konkurenca je zelo močna. Zaradi osvajanja trga izdelujemo tudi vzorce, vsak izmed njih pa pomeni poleg angažiranja in izdelave vzorca povečanje normativov. Vzorec, ki ga pošljemo kupcu šteje od 10 do 25 komadov, da ga lahko verificiramo in naredimo merilne protokole in za temi podatki stojimo. Za vse to pa je že potrebna tona materiala, ki takoj ne daje finančnih učinkov. V fazi osvajanja kupcev je poleg redne proizvodnje teh vzorcev približno dvakrat toliko kot samih tipov v redni proizvodnji. To so stvari, ki jih je potrebno početi, če hočemo pridobiti nove kupce in seveda obdržati stare, ki velikokrat spreminjajo svoj asortiman. Toda, ko bo naša proizvodnja dosegla nek nivo, npr. 1500 ton, potem bo ta delež bistveno manjši. Vsekakor pa smo lahko zadovoljni z lanskim porastom proizvodnje rondelic in rondel, in upam, da ga je bilo čutiti tudi v finančnem smislu.

Vera Peklar

Stanalum

Vlagamo v obnovo stanovanj

Rešitev stanovanjskega problema je za marsikoga velik vprašaj

Smo stanovanjska družba, morda na videz za marsikoga v Talumu neopazna. Njen ustanovitelj in stoođstotni lastnik je Talum. Ustanovljena je bila leta 1992, potem ko so po zakonu prešla stanovanja k lastniku in od takratne Samoupravne stanovanjske skupnosti Ptuj, s tem pa tudi upravljanje in vzdrževanje.

Novi Stanovanjski zakon je omogočil ugoden odkup stanovanj. Od skupno 648 stanovanj (Ptuj 268, Kidričevo 380) je bilo prodanih 69,135 % (Ptuj 84,326 %, Kidričevo 58,421 %).

Trenutno razpolagamo z 208 stanovanji (Ptuj 50, Kidričevo 158) od katerih je 170 neprofitnih, 34 službenih, 4 profitna. Službena stanovanja se dodeljujejo po Pravilniku o postopku dodeljevanja stanovanj, za čas zaposlitve v Talumu in hčerah. Predloge prosilcev podajo vodje DE, služb in direktorji hčera za delavce, za katere smatrajo, da so kadeer ključnega pomena za njihovo službo, DE ali podjetje. Povpraševanje po službenih stanovanjih nekoliko upada. V preteklem obdobju nam je uspelo rešiti stanovanjski problem vsem prosilcem.

Če se povrnem nazaj v čas ustanavljanja podjetja, moram reči, da ni bilo malo težav pri vzpostavljanju poslovanja od

navadnih evidenc, uvajanja računalniških programov, obračunov najemnin, kupnin, pogodb, vzdrževanja objektov. Ob dobrem sodelovanju sodelavcev nam je tudi to uspelo. Dela z ljudmi sem bila navajena, a to je bilo popolnoma drugačno. Delo z zahtevnimi strankami zahteva največjo natančnost. Spoznati toliko novih ljudi, njihove razmere, jih obdržati v spominu je bil največji problem, a z veliko volje gre tudi to. Za dve zaposleni je obseg del, ki ga opravljamo zelo obsežen, zato mora biti delovni čas in čas dopustov skrbno razporejen, da je delo vedno opravljeno v rokih, kot to zahteva narava dela.

Vzdrževanje objektov ni enostavno, predvsem zaradi mešanega lastništva, ki pogosto predstavlja oviro pri pridobivanju soglasij in sofinanciranju del.

Precej naporov je bilo vloženih v upravljanje, ki kljub zakonskim določilom ni zaživel ne na nivoju države in ne na našem območju. Lastniki počasi spoznavajo nujnost povezovanja, ker objekti propadajo. Ker se vršijo le redke obnove na skupnih delih objektov, mi vlagamo vsa sredstva od najemnin v obnove elektro, vodovodnih inštalacij, odtokov, kopalnic, drugih tekočih in nepredvidenih vzdrževalnih del.

Vitoslava Mlakar - vodja Stanalum-a

Za leto 1998 planiramo pripravo dokumentacije za vpis stanovanj v zemljiško knjigo, ki mora biti v skladu z Zakonom narejen do leta 2000. Potrebno bo zrisati nove načrte v M 1:200 in pripraviti vse potrebne priloge obrazcev za vpis in razmeritve funkcionalnih zemljišč. Novim lastnikom bomo

ponudili vpis. Prvi vpis je takse prost, vsi nadaljnji vpisi pa znašajo 11 % od vrednosti. Z lastniki, ki bodo želeli vpis preko nas bomo sklenili poseben dogovor o vpisu in stroških vpisa.

V letu 1998 nas čaka ogromno dela, če hočemo realizirati zastavljene cilje. Upam na razumevanje in dobro sodelo-

vanje vseh strani brez katerega ni mogoče uspešno delati.

Vitoslava MLAKAR

Izjava meseca: "Vsaj celo desetletje je bilo potrebno, da je nekaj najbolj očitnih in izmerljivih dejstev priromalo iz Kidričevega do Ljubljane," je 8. januarja v Delu zapisal novinar Franc Milošič ob prvih pozitivnih rezultatih dogovorov med Talumom, Elesom in vlado Slovenije. Milošič je v nadaljevanju svoje analize zelo preprosto in prepričljivo opisal prizadevanja Taluma, da Ljubljani in vesoljni Sloveniji dokaže, da smo v samem vrhu evropske tehnologije proizvodnje aluminija in, da redno plačujemo elektriko, celo več kot je svetovni trg priznava. V podobnem pozitivnem smislu sta v Gospodarskem vestniku Franci Dovč in Bogi Pogačnik, prikazala objektivno stanje in napovedane rešitve. Poleg tega sta, pridobila mnenje podpredsednika Hydra Harald Martina in tako še bolj podkrepila svoje trditve. Pri naših sosedih iz Večera, "časnik s težo" so se proti pričakovanju, najprej odzvali s podatki (prevzetih iz drugih časopisov), po katerih Talum povzroča veliko izgubo elektrogospodarstvu in ogroža standard prebivalstva. Šele 21. januarja je Ksenja Gerovac rešila čast Večera in v podrobni analizi dokazala, da je "v primerjavi s svetovnimi proizvajalci aluminija je obstoj Taluma smiselen."

Marsikdo je razočaran, ker še tako populistični analitiki ne pišejo o nas, kot o Tamu, železarnah, Litostroju itd. "Kosti za glodanje" s katero bi zabavali narod, ali spodrivali notranjo trdnost Taluma, enostavno ni.

Tako doma; v razvitem svetu nas vedno bolj resno upoštevajo. "Posebej želim poudariti nadvse pozitivne izkušnje dolgoročnega poslovnega sodelovanja s Talumom," je v intervjuju za revijo "Alluminio e leghe" med ostalim izjavil predsednik Hydra- Metal Products, gospod Eivind Reiten. Po njegovih besedah so pri Hydru pred petimi leti prodali 500.000 ton aluminijevih izdelkov, leta 1997 okrog milijon ton. Za leto 2000 predvideva, da bodo skupaj s svojimi zunanjimi poslovnimi partnerji realizirali prodajo 1.400.000 ton. Njihove ambicije so, da bi bili vodilni na tržišču pri proizvodnji drog, žice in livarskih zlitin. Na vprašanje novinarja, kako dosegajo enako kvaliteto aluminija, ki prihaja iz različnih virov, je Reiten izjavil: "Aluminij je naš kruh, Hydrova poslovna filozofija sloni na tem, da vsi kooperanti sledijo razvoju in je njihov uspeh tudi naš uspeh."

Razlog več, da Talum vstraja, da Hydro postane naš strateški poslovni partner!

Da gospod Reiten resno misli, potrjujejo informacije iz Al. Smelters. Po teh virih Hydro pripravlja gradnjo nove elektrolize 200.000 ton letne kapacitete aluminija na Islandu. Ta projekt, vključno z zagonom hidrocentrale stane 1,5 milijarde ameriških dolarjev. Ključno pri tej zadevi je, da so že septembra 1997 z islandsko distribucijsko mrežo sklenili pogodbo o oskrbi z električno energijo!

Ob tej priliki je dobro vedeti, da Island že ima proizvodnjo 160.000 ton aluminija in se po mnogočem bistveno razlikuje od drugih držav v svetu. Je "dežela ognja in ledu," ima samo 250.000 prebivalcev (približno kot Ljubljana), površina pa je samo za tretjino manjša od Anglije. Še danes uporabljajo izviri, za vse druge nemogoč jezik, ki so ga Vikingi govorili pred 1000 leti.

Dokler pri nas eni modrujejo; "aluminij ja ali ne," resni poslovneži in managerji, ki so direktno ali indirektno vključeni v posle z aluminijem analizirajo, kako bo v naslednjih letih potekala proizvodnja in poraba aluminija, ter s tem povezano gibanje cen. Aluminium Association v statistični analizi ogotavlja, da je 1996 v primerjavi s prejšnjim letom poraba aluminija narasla za 2%. Najpomembnejši porabniki aluminija so: Japonska porabi po glavi prebivalca največ, in sicer 31,6 kg, sledijo ZDA z 31,3 kg, Švedska 26,5 kg, Nizozemska 25,7 kg, Kanada 24,3 kg, Nemčija 24 kg, Norveška 21 kg, Irska (največji skok v zadnjem času) 20,3 kg Anglija 17,9 kg in Nemčija 17 kg.

Poraba v Sloveniji dosega približno 10 kg na prebivalca!

Predsednik evropskega združenja aluminija Bernard Legrand v svojem poročilu o gibanjih na področju proizvodnje in porabe aluminija navaja, da k temu najbolj prispeva razvoj transportne tehnologije (avtomobilizem, letalstvo, pomorstvo), gradbeništva in uporaba aluminija v gospodinjstvih. V zadnjem času je veliko zanimanje za izgradnjo novih in adaptacijo starih mostov z aluminijem. Prav tako pričakujejo naraščanje porabe aluminijevih pločevink.

V letu 1996 je Evropa porabila okrog 15 milijardi pločevink, od tega so jih zbrali in ponovno pretopili (reciklaža) 37%.

Kar se Al pločevink tiče, so Američani ugotovili, da so pri njih samo v letu 1996 deponirali 36 milijard Al pločevink, kar predstavlja vrednost

600 mio USD. Senator Jim Jeffords je z namenom, da pospeši reciklažo vpeljal posebne ukrepe. Ti predvidevajo plačilo kazni okrog 16

mi je izstopala aluminijevska konstrukcija Audiya. Hydro je poudarjal svojo razvojno filozofijo, ki temelji na ekološki osveščenosti in reciklaži alu-

SIT za vsako pločevinko (zbirajo jih v posebnih kontejnerjih), če reciklaže ne doseže razmerja 70%. Omenjeni predpis velja za države ZDA kjer je organizirano zbiranje v kontejnerjih.

V Angliji so uvedli nagrade, 1 peni za vrnjeno pločevinko, v Ameriki so šli naprej in kaznujejo za nepretopljene pločevinke. Da bi Američanom ležalo na cesti 600 mio dolarjev, to pa ne!

Zjutraj, najprej kava. Iz aluminijevih pločevink seveda! Pred devetimi leti so Japonci (Mitsubishi Materials) začeli preizkušati prve pločevinke, ki so v primerjavi s pivom, coca colo ali drugimi pijačami, mnogo bolj zahtevne. Gre predvsem za morebitni vpliv aluminija na spremembo okusa kave in na odpornost sten pri višjih temperaturah. Danes tudi že mnogi drugi proizvajalci uspešno izdelujejo "Al coffee cans". Ko sem o pločevinkah za kavo vprašal okrog, še nihče o tem nič ne ve, zato menim, da če smo še tako zavedni "aluminijaši," se ne bomo zlahka odpovedali "Cankarjevi škodelici kave!"

Septembra 1997 je v Essnu, Nemčiji, bila razstava o aluminiju. Predstavljali so vsi znani proizvajalci, oziroma predelovalci aluminija, med njimi tudi Impol. Iz informacij, ki so jih različne revije objavljale o tej razstavi, je opaziti sodoben in sproščen oblikovni pristop predstavitve izdelkov ob uporabi različnih sloganov, prospektov itd. "Srce celotne akcije" je bil štant EAA - Evropsko združenje aluminija. Nemci so nastopili s sloganom "Aluminij v gibanju" in predstavili različne vrhunske izdelke med kateri-

minija. Rusi so dobili posebne pohvale za občudovanja vredne in še po vrhu največji, v svetu prešani element (za naftne ploščadi in balistične rakete) iz aluminija. Pechiney je zaslovel po najbolj elegantno urejenem razstavišču. Impolčani so povdarjali lepoto aluminija, njihova ogromna ptica, narejena iz različnih delov aluminija, je delovala kot "manekenka na modni pisti," kar je seveda pritegnilo veliko pozornost obiskovalcev. Verona iz Italije je dekorirala vrata iz aluminija, da so na njih morali napisati "It is aluminium...not wood" (to ni les), in še bi lahko naštevali.

Skratka; aluminij vsepovsod in za vsakogar!

V izadnji številki internega Pechineyevskega časopisa AP Newsletter, ki ga izdaja oddelek za prodajo tehnologije, navajajo najnovejšo raziskavo, ki jih bodo prezentirali na letošnjem simpoziju TMS, v San Antonio ZDA. Predstavili bodo projekt modernizacije anodne mase v Kamerunu, rezultate uvajanja poligrafčnih katodnih blokov in računalniški model v aluminijevski industriji. Največji pomen dajejo novemu računalniškemu modelu, ki je nadaljevanje dobro znanega magentnega in termoelektričnega modela, s katerim je Pechiney razvil najuspešnejšo generacijo 180 in 300 KA elektrolizne peči. Sedaj so modelirali ventilacijski sistem zgradbe elektrolize, zalivanje katodnih blokov in izvedbo pretoka gretja v anodni peči. Za svoj članek na TMS 1997, ki obravnava termalni šok v anodah so dobili nagrado za najboljši prispevek v okviru anodne grupe.

Pechiney se ne da. Težko, da jih bo tako kmalu kdo izpodrinil iz samega vrha vrhunske tehnologije pri proizvodnji primarnega aluminija!

Naš poslovni partner g. Simonsen nam je pred kratkim poleg poslovnih informacij poslal tudi naslednjo zgodbo: "Grupa japonskih ribičev je doživela tako nenadni brodolom, da so se komaj rešili iz razbitin ladje, ki je bila skoraj uničena. Ko pa so prišli na obalo so bili zaprti in so v zagovor nesreče navedli razlog, da je njihovo ladjo zlomila krava, ki je padla iz vedrega neba. Nekaj tednov pozneje je rusko vojno letalstvo sporočilo japonskim oblastem, da je posadka enega letala v Sibiriji ukradla kravo, ki se je motovillila okrog letališča in so jo spravili v letalo. Med letom se je krava tako nevarno zaletavala ob stene, da so jo morali vreči ven na višini 7000 metrov blizu japonske obale."

Oh ti Rusi! Mogoče so pa le s to informacijo rešili ribiče. Preveč smešno, da bi bilo resnično!

Ljubiteljska kultura

Klepet pred praznikom

Slovenski kulturni praznik, 8. februar, je dan, ko se na svečanih akademijah in proslavah ter srečanjih bolj kot ob katerem drugem prazniku zavemo sami sebe in naroda kot celote, ko se skušamo spomniti na vse tisto, kar nas je delalo in naredilo Slovence. Skozi čas smo se spreminjali politično, gospodarsko in tudi kulturno. Majhni, vendar uporni in trmasti smo preživeli nešteto pritiskov in se ohranili v objemu velikih narodov, s katerimi se ne moremo primerjati, lahko pa s ponosom pokažemo izredno bogastvo te naše majhnosti. Zato je v teh dneh toliko lepše prisluhniti tistim, ki so jim ob prazniku podeljena priznanja in nagrade za ustvarjalno delo na kulturnem področju oz. različnih zvrsteh umetnosti.

Ne le kulturniki in umetniki, temveč vsi, kolikor nas je na tem košču slovenskega sveta, vsak po svoje sestavljamo to celoto. V šolah, ustanovah, na delovnem mestu, doma, povsod, kjer živimo, zato bi lahko k današnjemu pogovoru povabila vsakega izmed nas. Izbrala sem dva (in med nami jih je še veliko), ki na nekoliko drugačen način pomagata ohranjati to, kar smo bili in hočemo ostati.

Marica Merkuš je plesalka in tajnica Folklornega društva Lancova vas, Andrej Gornik pa pevec in predsednik Ptujškega noneta.

Folklorno društvo Lancova vas je bilo ustanovljeno 1983 in takrat je združilo ljudske pevke in pevce, plesalce, muzikante in skupino pustnih likov (orače, korante, lucije, pokarje). Društvo se je odločilo, da bo skupina pri svojih nastopih prikazovala ples, običaje, pesmi in glasbo ter pustne like domačega kraja, kar pomeni, da bo izvirna folklorna skupina.

Marica Merkuš: "Na svojih gostovanjih po Sloveniji in gostovanjih izven Slovenije predstavljamo svoje kulturno ljudsko izročilo - ples, pesmi, običaje, ki so značilni za Lancovo vas in okolico.

Naši muzikanti igrajo tudi na ljudske inštrumente kot so trstenke, bršljanov list, pokrovke, ustna harmonika, lončeni bas, lončena piščal...

Člani društva smo oblečeni v nedeljske - praznične noše iz obdobja 1880 do 1930 iz področja Lancove vasi in okoliških vasi iz občine Videm pri Ptuj, ki so bile izdelane na podlagi temeljite raziskave na terenu, ki jo je pripravila etnologinja dr. Marija Makarovič v letu 1991/92. Plesje smo raziskali s pomočjo profesorja Mirka Ramovša. Hkrati je potekala tudi raziskava pustnih likov. S pomočjo vseh teh raziskav smo popestrili in obogatili svoj program v zadovoljstvo članov in delavcev.

Pred petimi leti smo v društvu ustanovili sekcijo korantov z namenom, da se lik koranta ohrani v izvorni obliki (korant z rogovi) in da se fantje pri

svojih pohodih dostojno (primerno) temu liku tudi obnašajo. Cilj je bil s tem dosežen, saj sekcija šteje 45 članov in vsi ti člani se držijo pravil vedenja in lik rogatega koranta dostojno predstavljajo.

Leta 1988 so ljudske pevke in pevci društva posneli veliko pesmi (okrog 50) za radio Ljubljana, ljudske pevke pa so izdale svojo kaseto v produkciji RTV Slovenija. V letu 1994 je naše društvo z ekipo TV Slovenija posnelo pesmi, ples in običaje za oddajo Slovenski ljudski plesi.

Skupina šteje 87 članov: 45 korantov, 6 ljudskih pevkv, 4 ljudske pevce, 8 ljudskih muzikantov in 12 plesnih parov."

Všeč mi je, kako z zanosom pripoveduje o skupini, ki ji pripada osem let in posveča ogromno prostega časa tudi kot tajnica društva. Ko si drugi po nastopih že lahko oddahnejo in pripovedujejo o vtisih, mora ona zbrati in zapisati vse, kar je pomembno in potrebno, poslati vsem članom, ki jih ni bilo zraven, pa na vse naslove v občini in še kam. " Če ne bi bila plesalka, ne bi tega delala, tako pa sem povsod zraven in gre. Rada to naredim."

Vsak mora imeti nekaj za svojo dušo, da se sprosti in nabere novo energijo za naporen in bolj ali manj enoličen delovnik. Marica ima ples, uživa v plesu. Posebno všeč so ji gostovanja, kjer so dvorane polne, kjer vidi in čuti, da ljudje spremljajo njihovo izvajanje. Skupina namreč poleg plesa

tudi nekaj prikazuje, npr. kako so tod okoli godovali, odhajali na nabor, praznovali dekliščino itd. To je značilnost njihove skupine: ohranjati običaje in navade, ki so nas naredili Slovence, kakršni smo danes. Sodelovati pri tem, pomeni opravljati kulturno poslanstvo.

Kulturno poslanstvo opravlja tudi **Andrej Gornik**, ki s pesmijo živi že polnih petdeset let, saj se je že leta 1958 vključil v Mladinski pevski zbor Maribor. Dve leti za tem je postal član Komornega moškega zbora Ptuj. Potem je služil domovini in prepeval v Mornariškem oktetu RM Split, zato mu še danes tudi dalmatinske pesmi sežejo do srca.

Leta 1965 se je pridružil Moškemu pevskemu zboru Svoboda Kidričevo (Zdaj MoPZ Talum) in z njimi prepeval v najboljših letih zbora do leta 1981. Že leto poprej se je zapisal Ptujškemu nonetu, kjer je kmalu prevzel še predsednikovanje. Nabralo se je toliko obveznosti in delal je v izmeni, zato se je odločil, da zapusti kidričevski zbor.

V času od leta 1978 do 1983 ga najdemo tudi v pevskem zboru Stane Petrovič na Hajdini, zato ni slučaj, da je Andrej Gornik dobitnik zlate Gallusove značke, ki jo podeljuje Zveza kulturnih organizacij.

Andreja Gornika sem slišala peti na koncertu pred mnogimi leti in si ga zapomnila po tako značilnem basu. Njegov solo v pesmi Teče Tara

lo", da so rekli, "gremo kar snemat."

Ptujski nonet je bil ustanovljen že leta 1976, v njem se je zvrstilo veliko pevcev in vodij, doživljal je lepe in manj lepe trenutke, se soočal s finančnimi težavami in se vedno pobral. V svojem repertoarju imajo pesmi od renesanse do slovenskih narodnih, ki jih pojejo najrajši, pa tudi tujih, odvisno od tega, kje in komu pojejo. Dosegel je lepe uspehe doma in v tujni ter si ustvaril svoj krog poslušalcev, zadnje čase predvsem po slovenskih zdraviliščih. Na ptujškem območju pa so bili prvi, ki so začeli z božičnimi koncerti.

O Andreju Gorniku pa moram zapisati še nekaj lepega. Za seboj ima 30 let koledovanja. Običaj, ki se je iz rimskih koled razširil po vsej Evropi. Trubar piše o njem že leta 1563 in omenja ga

(žal je nimajo več na programu) je bil tako prepričljiv z basom, ki lahko boža ali ruši, da je bilo čutiti reko, kako bobni skozi kanjon. Takrat sem se spraševala, je to samo amater?

Samo to, pravi, in ljubitelj glasbe, ki poje, odkar se zaveda in se spominja prijetnih večerov iz mladosti, ko se je pelo doma.

" Vsak ima neka nagnjenja. Eni nogomet, tenis, drugi čopič ali igranje na kak inštrument in še in še bi lahko našteval. Jaz rad planinarim in pojem. Oboje se lepo dopolnjuje, a prednost dajem petju. Pel bom, dokler bom lahko. Ni pa dovolj, da rad poješ, treba je vaditi. Z nonetom dvakrat tedensko. Ne smeš si dovoliti premora, ker zgubiš kondicijo in takoj porušiš harmonijo v skupini. Pri tako majhni skupini kot je nonet ne more biti statistov, vsak glas se mora slišati in zlit v celoto."

Pred kratkim so bili štiri dni na intenzivnih vajah v Topolščici in ko so se vračali, je vse "tako štima-

Valvasor v svoji Vojvodini Kranjski. Koledniki so bili možje, ki so v novoletnem času hodili od hiše do hiše in voščili s pesmimi, kolednicami. Po ljudskem verovanju so prinašali srečo in dobro letino, zato so jih ljudje radi sprejeli in jih tudi obdarili.

V samostojni Sloveniji se ta običaj ponovno oživlja. Na Hajdini, od koder je doma Andrej Gornik, pa nikoli ni zamrl, predvsem zaradi njega in njegove skupine. " To so bili časi, ko smo gazili po snegu do pasu. Začelo se je zvečer, nadaljevalo v noč in vse do jutra, dokler ni vžšlo sonce."

Zaradi težav z zdravjem prepeva Andrej Gornik samo še v zaprtih prostorih, ampak "leta 2000 bom zopet koledoval, to sem rekel in ne bom prelomil besede."

Vera Peklar

USTANOVITEV REKREACIJSKE LIGE V KOŠARKI

Po dolgem zatišju na rekreativnem področju igranja košarke smo se predstavniki ekip dogovorili o oblikovanju interne medobčinske rekreativne lige. Pred ustanovitvijo rekreativne lige smo ekipe med seboj igrale prijateljske tekme, ki so čez čas prerasle svoje okvire in tako je zaživela ob podpori ostalih predstavnikov ekip moja pobuda o organizaciji te lige.

V rekreacijski ligi v sezoni 1997/98 sodelujejo ekipe: TALUM, KIDRIČEVO, PODLEHNIK, PTUJSKA GORA in MAJŠPERK.

S predstavniki ekip smo se dogovorili o pravilih in pogojih poteka rekreativne lige. Vsak je podal svoje predloge in mišljenja, mene pa so kot idejnega vodjo določili za sekretarja lige. Skupaj s predstavniki ekip smo sprejeli pravila delovanja lige, izglasovali člane tekmovalne in disciplinske komisije ter se dogovorili o izvedbi tekmovanja.

Ekipe igrajo med seboj tekme po sistemu "vsak z vsakim" doma in v gosteh (torej dvokrožno). Vsak teden je ena od ekip prosta zaradi neparne števila sodelujočih ekip. Igralni čas tekem je 2 x 15 minut čiste igre. Edina omejitev, katero smo si zadali, je nenastopanje aktivnih igralcev, saj smo vsi izključno rekreativci (ne smejo igrati igralci, kateri so registrirani in igrajo v državnih ligah SKL).

Opravili smo žreb za prvi del tekmovanja in z ligo štartali 18. novembra 1997, končali jo bomo z zadnjim kolom 20. decembra 1997 (prvi del).

Po odigranih prvih treh kolih je bilo jasno, da so ekipe med seboj izenačene, čeprav lestvica pokaže drugače. V vsaki tekmi je bilo potrebno imeti tudi nekaj športne sreče. Po odigranih vseh kolih prvega dela pa je naša ekipa osvojila prvo mesto brez poraza.

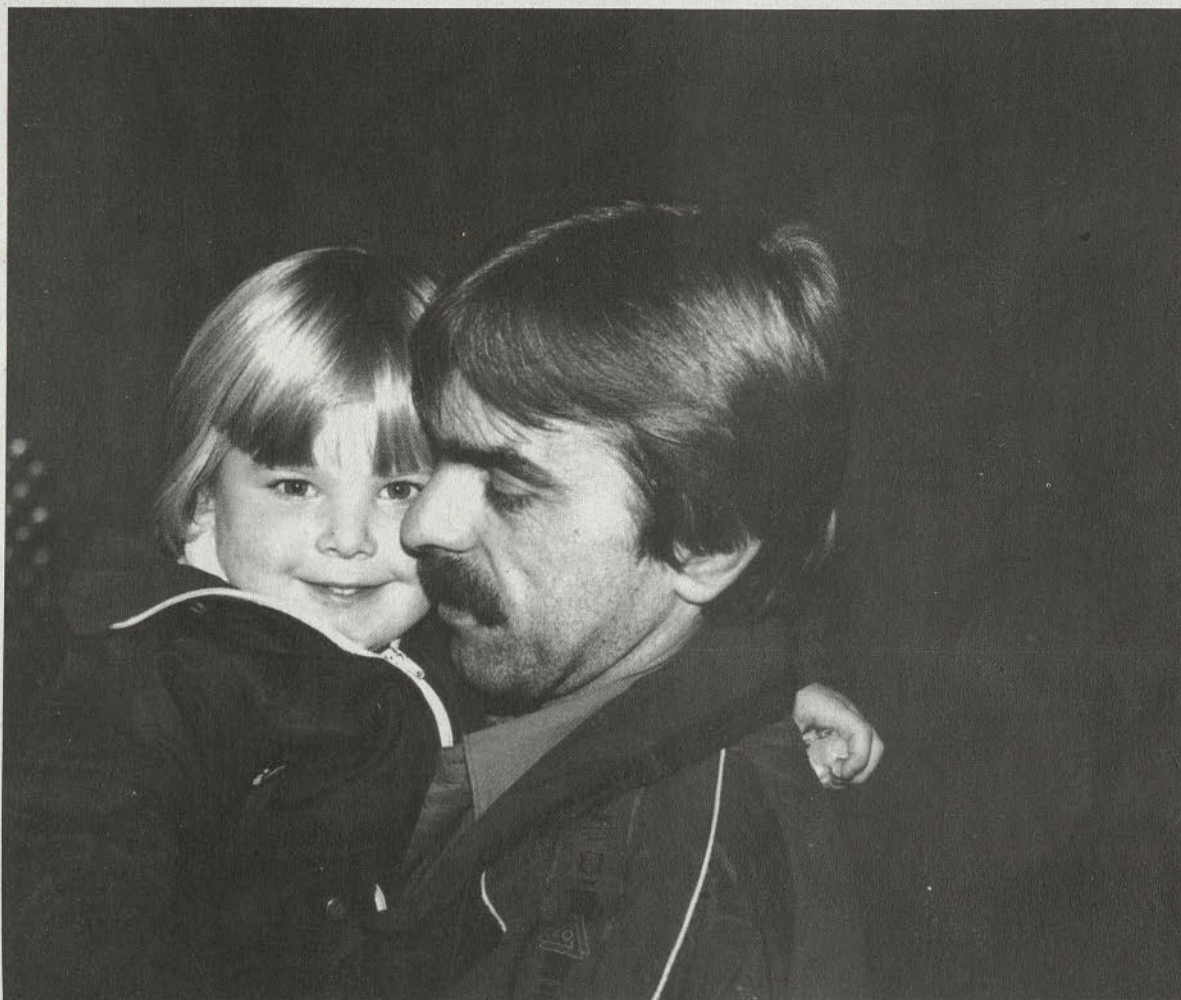
Stanje po prvem delu: 1. TALUM, 2. MAJŠPERK, 3. KIDRIČEVO, 4. PTUJSKA GORA, 5. PODLEHNIK

Na lestvici najboljših strelcev je naš Radko Horjak na drugem mestu.

Liga se nadaljuje konec januarja. Športni pozdrav.

Radko Horjak

Obraz

Nuša Toplak in njen ata Marjan

"Videla sem Aluminij", je dejala Nuša ob dnevu odprtih vrat in nežno zlezla ateku v objem.

Opravičilo

Na srečanju upokojencev v Kidričevem se je zgodilo tako nepričakovano, ko je eden od upokojencev gospe, ki je vodila program, opozoril na najstarejšega tam prisotnega upokojenca gospoda Žnidariča, saj ni opazil, da je med množico v dvorani sedel tudi gospod Drobniak, ki je tiho prebolel, da so ga spregledali in tudi njegovo omizje ni reagiralo, dokler iste napake nismo zapisali v Aluminiju.

Prizadetim se opravičujemo in želimo krepko zdravje, da jeseni, ko se zopet srečamo, popravimo napako. Seveda govorimo o najstarejših prisotnih, kajti najstarejšega upokojenca Taluma na srečanju ni bilo.

Hvala za razumevanje in lepo pozdravljeni!

Uredništvo Aluminija

V pustna dogajanja ob 38.kurentovanju na Ptuj se vključuje tudi razstava fotografij našega sodelavca mojstra fotografije Stojana Kerblerja v Miheličevi galeriji na temo Retorika kurentove maske in Zgodbe o ptujskih kurentih.

Čestitka

Na pragu novega leta 1998 želim vodstvu in celotnemu kolektivu obilo poslovnih uspehov, realizacijo vseh načrtovanih projektov modernizacije proizvodnje ter zdravje in zadovoljstvo!

Nadalje želim nekdanjim kolegicam in kolegom ter vsem ostalim upokojencem veliko sreče in zdravja!

Vaša bivša sodelavka

Vida Detiček

Zahvala

Decembra smo se za vedno poslovili od našega dragega očeta Jožeta KOKOVNIKA, upokojenca Taluma iz Draženc 16.

Zahvaljujemo se sindikatu Taluma za cvetje ter Hinku Dasku za odigrano Tišino in nekdanjim sodelavcem za spremstvo na zadnji poti.

Vsi njegovi

Srečale so se tajnice

V začetku januarja letos je bilo v odlični organizaciji Vitala in s pomočjo sponzorjev ponovno srečanje Kluba tajnic Ptujja in okolice. Med tridesetimi tajnicami so bile tudi naše, ki si želijo, da bi se tradicija nadaljevala.

Od leve proti desni: Lidija Kosi, Danica Hrnčič, Marija Jazbec, Marija Gorjup in Milena Podgoršek

Časopis družbe Talum. Naslov uredništva: Talum, d.d. 2325 Kidričevo, Tovarniška c. 10, telefon: 062 7995-112, telefaks: 062 7995-139. Izhaja mesečno v nakladi 2500 izvodov. Glavna in odgovorna urednica: Vera Peklar. Sodelavca: Darko Ferlinc in Ivo Ercegovič. Fotografija: Stojan Kerbler, Darko Ferlinc. Računalniška obdelava: OK repro studio, Maribor. Tiskarna Bezjak, Maribor.

Po mnenju Urada za informiranje sodi časopis ALUMINIJ med proizvode informativnega značaja, za katere se plačuje 6,5 odstotni prometni davek.